

Protokol o hlavním líčení

konaném u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci dne 26. listopadu 2009 v 8.00 hod. v trestní věci obžalovaného **Pavla Plisky** pro trestný čin podle § 219 odst. 1 tr. zák.

Přítomni:

Předseda senátu: Mgr. Eduard Ondrášek
Přisedící: Amos Děkaník, Antonín Pindur
Protokolující úřednice: Lenka Veselá
Krajská státní zástupkyně: JUDr. Alice Zatloukalová
Obhájce: Mgr. Miloslav Jančík - osobně, totožnost dle průkazu ČAK 12849
Obžalovaný: Pavel Pliska - osobně, eskorta
Zmocněnec poškozeného: JUDr. Julie Xinopulosová

Konstatována přítomnost novinářů, kterým bylo umožněno pořídit fotografie. Po zahájení jim již toto nebude povoleno.

V jednací síni konstatována přítomnost veřejnosti, dotazem předsedy senátu, zda strany nežadají některého z těchto vyslechnout jako svědka, strany uvádějí, že nikoli.

Konstatováno, že dne 23.11.2009 změnil obžalovaný obhájce. Obhájci Mgr. Jčíkovi byla dnešního dne krátkou cestou doručena obžaloba a předvolání k hl. Líčení, lhůta na přípravu k hlavnímu líčení není zachována.

K dotazu předsedy senátu obhájce Mgr. Jčík uvádí:
žádám, aby hl. líčení proběhlo bez zachování lhůty na přípravu. Netrvám na zachování lhůty.

U všech ostatních osob, které byly k hlavnímu líčení předvolány či vyrozuměny, byla lhůta na přípravu k hlavnímu líčení zachována.

Krajská státní zástupkyně přednesla obžalobu.

Zmocněnec poškozených JUDr. Julie Xinopulosová - poučena dle 43, 44 tr. řádu uvádí:

Poučení jsem rozuměla. V průběhu doby mi byly uděleny Připojuji se s nárokem na náhradu škody za manželku Ž Hovou, , ve výši 240.000,- Kč, za nezl. Š Hovou, nar. ,

zastoupenou matkou, ve výši 240.000,- Kč, dále za matku M Hovou, ve výši 240.000,- Kč, za otce Mi Ha, a, ve výši 240.000,- Kč, za bratra D Ha, nar. ve výši 85.000,- Kč, dle §§ 44 odst. 3 občanského zák. A dále manželka uplatňuje náhradu škody související s náklady pohřbu. Předkládám soudu plné moci a doklady související s náklady na pohřeb. Tyto se zakládají do spisu.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 206 odst. 2 tr. řádu čteno připojení k tr. řízení pošk. ZP MV ČR Olomouc s nárokem na náhradu škody ve výši 2.769,- Kč (č.l. 396) a Komerční pojišťovny a.s. Praha (č.l. 412) s nárokem na náhradu škody ve výši 58.768,- Kč.

Obžalovaný Pavel Pliska - gen č.l 100, poučen dle §§ 33, 92, 93, 95 tr.řádu
na a o právu na bezplatnou obhajobu, resp.
obhajobu za sníženou odměnu, uvádí:

Poučení jsem rozuměl. Není proti mně vedeno jiné tr. stíhání.

K osobě uvádí:

jsem voják Armády ČR, s taxíkem jsem jezdil brigádně. Já jsem byl v současné době na mateřské dovolené a přivydělával jsem si taxikařením. Manželka byla doma, nepobírá žádné částky, ani sociální dávky. Mé příjmy byly měsíčně asi kolem 30.000,- Kč, mateřská + taxík + příplatek na bydlení. Mám hypotéku na dům, tedy vlastním dům ve Skrbeni spolu s manželkou. Mám tři děti, 15, 7 a 2,5 roku, jiné vyživovací povinnosti nemám. Jsem zdrav, s alkoholem a drogami problémy nemám.

K věci uvádí:

nevyužívám svého práva a budu dnes vypovídat.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 100-108, 109-112 a dodává:

pokud je mi kladeno za vinu, že již poškozený ustupoval z prostoru auta a já jsem mu měl způsobit bodnořeznou ránu, tak to není vůbec pravda, tam nikdo neustupoval. On na mně klečel a bušil do mě, až ho vytáhli. Do poslední chvíle jsem dostával jednu ránu za druhou. Já jsem ani nevěděl, kde má hlavu, kde má tělo. Protože mne mlátil do hlavy, krku, tak jsem si ho jen rukama kryl. Úmyslně jsem nikoho nebodal.

K dotazu předsedy senátu obžalovaný uvádí:

nůž vozím s sebou v autě jako pracovní nářadí, mám tam tiskárnu, měl jsem ho na řezání výtisků z tiskárny, na směnu různých letáků a na svačinu. Je to běžné jako pracovní nůž, dal jsem si ho do auta, protože je to levná asijská napodobenina, tak jsem ho tam vozil. Kdybych ho ztratil, není to žádná škoda. Kdybych vozil nůž na obranu, vozil bych jiný typ nože. Vždy jsem měl menší nůž, ale pokaždé jsem ho ztratil, tak jsem si do auta přidělal tento, abych ho tam měl. Kdybych chtěl nůž na obranu, nebral bych si dlouhý nůž, protože je to stísněné prostředí, těžko se s velkým předmětem nějak

bránit.

Poznal jsem poškozeného, až když mne začal mlátit. Znal jsem ho od vidění. Před třemi roky mne napadl, měli jsme v minulosti konflikt. Tehdy jsme se dohadovali s kolegou, šlo o předjetí auta a pošk. přijel a najednou mne zezadu napadl. Já jsem pošk. nevyhledával, ale vím, že když byl podnapilý, tak se stávalo, že někoho z kolegů zbil, to jsem slyšel od kolegů. Později jsem se dozvěděl, že jsem byl v ten večer vlastně čtvrtý, koho napadl.

Pošk. H měl kolem 2 m, váhu tak přes 100 kg. Já jsem nyní zhubl, v té době jsem měl asi o 30 kg víc, tedy asi 120 kg, měřím 185 cm. Pro mne byl problém uniknout z auta, byl jsem zabořen v sedačce v autě, natiskl jsem se na loketní opěrku, ale pak nebylo jak dál uniknout.

Já jsem měl v minulosti v Dopravním podniku jako revizor konflikt. Byli jsme školení, že můžeme máme právo veřejných činitelů, že můžeme předvádět a zjišťovat totožnost, potom se ukázalo, že to tak nebylo.

Předseda senátu uvádí, že ani veřejný činitel nemá právo způsobit někomu těžkou újmu na zdraví.

K tomu obžalovaný uvádí:

No, ono to nebylo... Snažili jsme se někoho předvádět, byli tam třeba i celostátně hledaní a z toho byly ty problémy. Bylo mi tenkrát 20 let, byli jsme školeni v duchu, že máme právo zasahovat a tyto věci s tím spojené. Vždy to bylo po tom, co jsme byli napadeni, co jsme se bránili.

Já jsem vojákem z povolání od r. 2002. Byl jsem velitel družstva, potom střelec tanku. V BVP jsem byl velitel, pak střelec operátor. Jelikož jsem nebyl u spec. jednotky, neprodělal jsem žádný speciální výcvik, tam se boj neškolí, byl tam jen výcvik zaměřený na pořadovou a zacházení s mužstvem, žádný boj se zbraní nás neučili, to jsem nedělal, ani jsem neprošel výcvikem sebeobrany, to pouze spec. jednotky. Tam je to zaměřené na obsluhu zbraňových systémů. Ani na fyzickou kondici se to již nezaměřuje. Elektronika postoupila, je to zaměřeno především na obsluhu těch zbraňových systémů. Kromě toho dopravního podniku v rámci taxikaření jsem měl konflikt s paní, která údajně nebyla spokojená, že jsem si s ní nepovídala nebo ji měl odvézt jinam a pak se zaměstnankyní od taxislužby Atlant taxi.

Ke sporům mezi společnostmi Atlant taxi a Alfa taxi uvádím, že já se tohoto života neúčastním, přijdu na směnu a jedu domů, nechodím s kolegy ani do hospod. Takže nevím. Atlant taxi se snaží zabírat ostatním jejich místa, občas je to přetlačování o místa. K dotazu, jestli tam dochází k fyzickým konfliktům, uvádím, že co vím, tak to bylo napadání představitelů Atlant taxi, že oni napadali řidiče ostatních taxislužeb, to jsem slyšel na směně.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ obž. uvádí.

měl jsem konflikt s kolegou ohledně předjetí auta. Tehdy mne řešil velitel útvaru, nevím, jak to vyřešil, bavili jsme se o tom. Konflikt spočíval v tom, že mne kolega předjel tak nešikovně, že jsme se málem srazili. Já jsem šel k němu a dohadovali jsme se. Při tom konfliktu H zasáhl tak, že mne zezadu napadl. To je ten konflikt s Hem, o kterém jsem mluvil.

K dotazu zmocněnkyně poškozeného obžalovaný uvádí:
neuznávám náhradu škody poškozených.

K dotazu obhájce obž. uvádí:

k dotazu, jak se Hovi mohlo stát, že mu bylo způsobeno to zranění, v jakém postavení byla naše těla a jak se H vůči mně choval uvádím, že mohlo dojít k tomu, že já jsem se poté, co jsem dostával rány, snažil uhnout. Myslím, že on se mohl na poslední ránu sám napíchnout. Jak mne chtěl praštit, já jsem mu uhnul a tou setrvačností se mohl sám na nůž napíchnout nebo se o to zranit. Jakýkoliv ústup nebo ukončení, přerušení útoku nebylo, on do mne pořád bušil, klečel na mně, nezaznamenal jsem, že by skončil nebo chtěl odejít.

K těm konfliktům se svědkyně L uvádím, že ona ke mně nastoupila, chtěla jet do Neředína, vyjel jsem, všiml si, že je podnapilá nebo pod vlivem látky. Jel jsem, když jsem dojel do Neředína, jel jsem krokem a čekal, až mi řekne její adresu, minul jsem její dům a ona se začala rozčilovat. Pak jsem zastavil před domem, řekl jsem jí cenu, dala mi 500,- Kč, vrátil jsem jí zpět a ona vystoupila. Pak jsem se dozvěděl, že ona chtěla prý jet někam jinam. Já mám špatné zkušenosti s takovými lidmi, že špatně reagují, když jsou pod vlivem alkoholu nebo látky. Ke konfliktu s T šlo o to, že zaměstnanci té taxislužby jsou nevyježdění, nemají zkušenosti, měl jsem strach, když ona tam najížděla, že do mne nabourá. Vystoupil jsem z auta a řekl jí, že má místo jinde, pak jsem sedl zpět do auta. Nedošlo k nadávání, napadání, k ničemu takovému nedošlo.

K dotazu předsedy senátu obž. uvádí.

k té poslední ráně pošk. Hovi, k závěrům znalců z odvětví soudního lékařství, že poškozený měl ustupovat uvádím, že on na mě klečel a bušil do mne, neměl jsem přehled, dostal jsem první ránu, byla tma, rány na mne pořád dopadaly, kryl jsem se. Nevím o tom, že by se něco přerušilo. Že bych se chtěl někomu pomstít, to není pravda. To trvalo do půl minuty, kdyby chtěl H přestat, mohl přestat. Ale on i když utrpěl ty lehké ranky, nepřestával mne bít, neměl jsem jak odejít, mně nic jiného nezbyvalo, já jsem chránil svůj život. Hlava nehlava do mne bušil. K dotazu, zda se domnívám, že se tedy znalci z oboru soudního lékařství mýlí, uvádím, že nemýlí, ale kdybych ho chtěl bodnout, tak to udělám hned na začátku nebo v průběhu, nebo jakkoli. Nebo bych si

přendal ten nůž do pravé ruky, jsem pravák, tou levou jsem ho držel jen z nouze ctnost, já jsem se snažil si chránit hlavu. Neměl jsem kam utéct.

K dotazu předsedy senátu obžalovaný a státní zástupkyně shodně uvádějí, že souhlasí se čtením protokolu o výsledku sv. Ž Hové.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 211 odst. 1 tr. řádu čten protokol o výsledku sv. Ž Hové č.l. 118-120

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez připomínek.

K dotazu předsedy senátu obžalovaný a státní zástupkyně shodně uvádějí, že souhlasí se čtením znaleckých posudků z oboru toxikologie, z oboru kriminalistiky odvětví genetická expertiza, z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 211 odst. 5 tr. řádu čteny:

- znalecký posudek z oboru toxikologie č.l. 175-179
- z oboru kriminalistiky odvětví genetická expertiza č.l. 382-387
- z oboru kriminalistiky, odvětví mechanoskopie č.l. 390-395

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez připomínek.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 213 odst. 1 tr. ř. čteny listinné důkazy, a to:

- úřední záznam č.l. 5
- protokol o OMC č.l. 7-17, 20-34
- protokol o rekonstrukci č.l. 150-163
- lékařská zpráva č.l. 166
- rozsudek č.l. 351-358
- odevzdání přestupku č.l. 359-364
- oznámení o přestupku č.l. 366
- odevzdání ke kázeňskému projednání č.l. 368
- služební charakteristika č.l. 369-372
- rozhodnutí č.l. 373
- zpráva o pověsti č.l. 374
- ORT obž. č.l. 375, 423
- ORT pošk. Ha č.l. 424
- zpráva VV Olomouc č.l.
- vyčíslení škody č.l. 396-397
- vyčíslení škody č.l. 412-419 a 421-422
- doklady předložené zmocněnkyní u hl.líčení, a to:
 - kamenické práce, odměna notáře, rozúčtování pohřbu, fotokopie oddacího listu, rodného listu, rodných listů dětí,

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez připomínek.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** hl. líčení se v 8.55 hod. přerušuje do 9.30 hod.

Obhájci byla umožněna krátká porada s obžalovaným.

V 9.30 hod. pokračováno v přerušném hl. líčení.

Svědék JD - gen č.l. 113, totožnost dle OP 110746532, poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá částečně shodně jako na č.l. 113-118.

K dotazu předsedy senátu svědek uvádí:
nevím nevidím člověku do hlavy, nevím, co si H chtěl s těmi lidmi z Alfa taxi vykládat. Asi o tom, co se stalo týden předtím, byly tam rozbroje ohledně stání u hotelu Gemo, kdy obž. nacouval do naší kolegyně, asi si to chtěl vyříkat nebo zjistit proč.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 211 odst. 3 tr. ř. čtena část výpovědi svědka na č.l. 114.

K dotazu předsedy senátu svědek uvádí:
neměl jsem obavu, že H bude vyvolávat konflikty, to až v tom druhém případě. K dotazu, proč jsem to zmiňoval a zda vyhledával konflikty, uvádím, že nevyhledával konflikty, on se nás snažil bránit. K dotazu, proč jsem použil slovo konflikt uvádím, že to byl asi důvod toho, že byl nějaký problém z dřívějšíka. H měl konflikty v minulosti, nedokážu přesně říct, co to bylo, nebyl jsem u toho, znám to jen z doslechu. Obžalovaného jsem znal, měl také v minulosti konflikty, to vím také jen z doslechu. Obžalovaného jsem pak viděl, až když H byl na zemi, jak seděl v autě. Nevzpomínám si, jestli něco dělal, mluvil.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 211 odst. 3 tr. ř. čtena část výpovědi svědka na č.l. 115.

K dotazu předsedy senátu svědek uvádí:
teď už si to nevzpomínám, je to dlouho. H, když chtěl něco probírat s taxikáři z Alfy, měl něco popíto, ale byl v pohodě. Necítil jsem z něj alkohol.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ svědek uvádí:

poprvé u Gema strkal H do J. Strkal do něj rukama, nevím co mezi sebou měli, nevím o čem se bavili. K couval zpět. Potom se H vrátil zpět k hloučku taxikářů. Projížděl tudy S s taxíkem, H přišel k jeho autu a praštil mu do auta, neřekl. Když projížděl Pliska, H mu opět praštil do auta, možná dvakrát, do blatníku, skla, nevím. H, když už byl v autě obžalovaného, stál nohama na zemi a půl tělem byl uvnitř. Neklečel v autě.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce svědek uvádí:
když byl H v autě, trvalo to minutu, nevím přesně. Byla to chvilka.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědek poučen dle § 104 tr.ř. svědečné nežádá.

Svědek J K - gen č.l. 121, totožnost dle OP 102723222, poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 121-124

Senát, KSZ, zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce svědek uvádí:
když mne pošk. H postrkoval, řekl mi, že mne zmlátí a zabije.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědek poučen dle § 104 tr.ř. svědečné nežádá.

Svědek M K - gen č.l. 125, totožnost dle OP 101570418, poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 125-127.

Senát, KSZ, zmocněnkyně pošk., obhájce bez dotazů.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědék poučen dle § 104 tr.ř. svědeckné nežádá.

Konstatována omluva svědkyně L.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** hl. líčení se v 10.05 hod. přerušuje do 12.30 hod.

Ve 12.30 hod. pokračováno v přerušném hl. líčení.

Svědék M M - gen č.l. 131, totožnost dle OP 102768657,
poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3,
101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 131-134.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ svědek uvádí:

k dotazu, z čeho dovozují, že obž. chtěl z místa odjet, usuzují z toho, že zastavil na úrovni mého vozu a 2x prošlápl plyn, naprázdno, jako by se snažil zařadit, nešlo to. Já jsem seděl v autě, konflikt jsem viděl, auto jsem měl zaparkované čelem k restauraci Drápal. Pliska přijel, zastavil na úrovni mých předních dveří směrem do města, viděl jsem to bočním okénkem.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů

K dotazu obhájce svědek uvádí:

H dveře od auta obžalovaného vytrhl, otevřel je silou. Že byl konflikt mezi obž a pošk. v autě usuzují z toho, že jsem viděl pohyb ramen Ha, do té doby, než se Ha snažili Hová, Vorlíček a D vytáhnout za auta.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů.

Svědék poučen dle § 104 tr.ř. svědeckné nežádá.

Svědék Mojmir Vorlíček - gen č.l. 145, totožnost dle OP 104979184, poučen
dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř.
uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 145-149.

Senát, KSZ, zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce svědek uvádí:

tahali jsme Ha ven, nebylo ho za co chytit, nechtěl jsem, aby mi svou vahou zlomil ruku, snažil jsem se ho chytit za bundu, ale jak byl napnutý, nebylo ho zač chytit. Jestli jsme s ním pohnuli, to nevím. To bylo strkání, tělo se tam hýbalo. I když jsme se ho dotýkali, pokračoval v útoku.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědek poučen dle § 104 tr.ř. svědecké nežadá.

Svědék Ivo Rozmahel - gen č.l. 135, totožnost dle OP 111564609, poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 135-138.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ svědek uvádí:

k dotazu, zda jsem někdy byl osobně u toho, když H někoho napadl, uvádím, že byl incident asi před třemi roky u Belmonda, ale to byly jen takové ty požduchovačky, které si řešíme mezi sebou. Že by tam někoho bil přímo, to jsem neviděl, řeší se to ústně, když někdo někoho předjede na stanovišti, tak si vynadají. Já jsem u toho tenkrát nebyl, jen vím, že tam H byl, otevíral dveře a řešili tam něco ústně.

K dotazu předsedy senátu, jestli náhodou neotevíral dveře Pliskovi a nedošlo k nějakému poranění svědek uvádí:
no u Belmonda, ale to by měl být nějaký zápis na policii. To vím jen z doslechu.

K dotazu KSZ svědek uvádí:

Já jsem osobně nebyl u žádného konfliktu, vše mám z doslechu.

Zmocněnkyně pošk., obhájce bez dotazů

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědék M S - gen č.l. 139, totožnost dle OP MM559687, poučen dle §§ 97, 99, 100/1,2,3, 101/1,2,3, 103 tr.ř.

uvádí:

Poučení jsem rozuměl, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 139-141.

K dotazu předsedy senátu svědek uvádí:
my jsme spolu s Hem neměli konflikty, v minulosti H měl konflikty s panem R, B, Ž.
Obžalovaný neměl konflikty.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ svědek uvádí:
nevím, proč mne v ten večer H sháněl a pak mi bouchal do auta.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce svědek uvádí:
panu R H způsobil zranění, napadl ho během jednoho večera 2x.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Svědek poučen dle § 104 tr.ř. svědečné nežadá.

Svědčkář K T - gen. č.l. 142, totožnost dle OP 112643791,
poučena dle §§ 97, 99, 100/1,2,3,
101/1,2,3, 103 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměla, bez příbuzenského poměru k obžalovanému.

K dotazu předsedy senátu svědkyně uvádí:
já mám strach ze soudu, nemám strach z někoho z přítomných v jednací síni.

Vypovídá v zásadním shodně jako na č.l. 142-144.

Senát bez dotazů.

K dotazu KSZ svědkyně uvádí:
obž. mne vulgárně oslovil a řekl mi, ať vypadnu od Gema, že tam stát nebudu.

Státní zástupkyně za souhlasu předsedy senátu cituje výpověď svědkyně z přípr.
řízení.

K tomu svědkyně uvádí:

ano, tak to obžalovaný řekl. Kromě mne a obžalovaného u toho konfliktu nikdo nebyl. Asi ten konflikt nikdo další neviděl. Pak jsem poškození značky hlásila vysílačkou. To slyší jen pracovníci z naší firmy. Ten konflikt se ve firmě řešil, ale s Hem jsem o tom nemluvila.

K dotazu předsedy senátu svědkyně uvádí:
pan H byl člověk, který dělal hodně pro firmu. Nikdy jsem neviděla v situaci, že by měl s někým nějaký konflikt. Nebyl přísný šéf, nekřičel na lidi.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce svědkyně uvádí:
pokud jsem v přípravném řízení uvedla, že tam tehdy někdo byl, tak předtím než přijel obžalovaný, tam stál někdo od Alfa taxi se stříbrným autem. Je možné, že ten první, co stál, pouštěl toho, kdo nově přijel, pouštěli se navzájem. On neviděl konflikt, protože odjel a pustil na své místo obžalovaného. Pokud jsem v přípr. řízení snad uvedla, že popojel a zůstal tam stát, tak to nevím, to si nepamatuji.

Námítka státní zástupkyně, že nic takového z protokolu z přípravného řízení nevyplývá.

K dotazu obhájce svědkyně uvádí:
Myslím, že za mnou žádné auto nezůstalo stát.

K dotazu obhájce, jak lze autem šikmo nacouvat a tažným zařízením poškodit SPZ, když tam musí zavazet roh pravého nebo levého nárazníku, jak to fyzikálně lze provést, předseda senátu uvádí:
záleží úhel, to je spekulativní otázka.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:
svědkyně lže, bylo to jinak, na místě byli další dva lidé, sv. Benčíková a všichni stáli venku a viděli to. Svědkyně pokud měla strach, nebránilo jí nic, aby si zavolala pomoc a nebo odjela. K nacouvání nedošlo, já jsem jí chtěl předjet a ona popojela. Víím, že u ALFA TAXI nepracovala dlouho, že dřív pracovala v jiném oboru a neměla zkušenosti s řízením vozidla, takže jsem měl strach, chtěl jsem najet za kolegu a ona popojela, řekl jsem jí, že tam nemá co dělat, ať odtud odjede, nebo jsem řekl vypadne, nic jiného, sedl jsem zpět do auta. Hlavou o obrubník, že jí rozbiju, to ne. Ti svědci ten konflikt pozorovali. Byla to schválnost, že stoupla na místo jiné firmy. Svědkyně lže. Chtěl jsem tam najet, ale nešlo to, protože popojela, nemohlo dojít k tomu, že jsem jí měl něco rozbít. Navíc jsem byl se zákazníkem, to by jinak nešlo.

K dotazu předsedy senátu svědkyně uvádí:
trvám na své výpovědi i přes tvrzení obžalovaného

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:
já jsem nevyhrožoval, to není pravda.

Svědčyně poučena dle § 104 tr.ř. svědečné nežadá.

Obhájce navrhuje vyslechnout svědky, které již navrhovali před HL a dále vyslechnout sv. Leblovou.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** hl.líčení se přerušuje ve 13.20 hod. do 27.11.2009 v 8.00 hod., kdy bude pokračováno výsledkem znaleců.

Hl. líčení přerušeno ve 13.20 hod.

Protokol byl vyhotoven na základě zvukového záznamu a pořízen dne 1.12.2009.

Protokolující úřednice:

Předseda senátu:

Pokračováno v přerušeném hl. líčení dne 27.11.2009 v 8.00 hod. sp.zn. 28T 13/2009

Jednáno v nezměněném složení senátu.

Přítomni:

Protokolující úřednice: Lenka Veselá

Krajská státní zástupkyně: JUDr. Alice Zatloukalová

Obhájce: Mgr. Miloslav Jančík - osobně,

Obžalovaný: Pavel Pliska - osobně, eskorta

Zmocněnec poškozeného: JUDr. Julie Xinopulosová - osobně

Znalec B N- poučen dle §§ 105, 106, 107 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl. Nejsou mi známy žádné skutečnosti které by mi bránily být v této kauze jako znalec. Odvolávám se na písemný znal. posudek, který jsem vypracoval s PhDr. H. Konzultovali jsme znovu danou problematiku, i po této konzultaci jsme neshledali nic, co by měnilo závěry písemně podaného znal. posudku.

Znalec přednáší závěry znal. posudku shodně jako na č.l. 248-277.

Senát, KSZ, zmocněnkyně pošk., obhájce bez dotazů.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Znalec účtuje znalečné 3 hodiny á 350,- Kč a 1 hodinu účasti á 350,- Kč, žádá zaslat jako obvykle.

Znalkyně PhDr. J H - poučena dle §§ 105, 106, 107 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměla, nejsou mi znám skutečnost, pro které bych nemohla působit u soudu jako znalec. Odvolávám se na závěry písemně podaného znaleckého posudku.

Znalkyně přednáší závěry znal. posudky shodně jako na č.l. 260-267.

Senát, KSZ, zmocněnkyně pošk., obhájce bez dotazů.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Znalkyně účtuje znalečné, a to 3 hodiny přípravy á 350,- Kč a 1 hodinu účasti á 350,- Kč, žádá zaslat jako obvykle.

Znalec MUDr. P K - poučen dle §§ 105, 106, 107 tr.ř. uvádí:

Poučení jsem rozuměl. Nejsou mi známy žádné okolnosti pro které bych nemohl v kauze vystupovat jako znalec. S kolegou MUDr.V jsme konzultovali závěry znal. posudku, odvolávám se na písemné znění znal. posudku a tímto je stvrzuji.

Znalec přednáší závěry znaleckého posudku č.l. 187-220, 229-234.

K dotazům předsedy senátu znalec uvádí:

já jsem byl i při rekonstrukci. To smrtelné poranění vzniklo razantním rozmachem ozbrojené horní končetiny útočníka, který držel v ruce nůž, který jsme měli možnost si prohlédnout. Zmínili jsme se o tom, v jakém směru byl veden nůž proti tělu poškozeného, ta intenzita byla středně velká až velká, pokud byly zasaženy vrstvy kůže, podkoží, 2. žebro, které bylo prořato a hluboké měkké tkáně, kdy došlo k protržení nebo protěti osrdečnickového vaku a potom velmi pevné stěny hrudní srdečnice, tak z toho lze dovozovat, že to násilí bylo poměrně velké. Aby k takovému násilí mohlo dojít, tak ten rozmach ozbrojené ruky útočníka musel být natolik dostatečný a velký, aby k tomuto účinku došlo. Tedy tato smrtící rána byla zasazena v momentě, kdy útočník měl dostatek prostoru, aby mohl vykonat rozmach, aby ta intenzita v bodu a průbodu byla tak razantní, aby toto poranění mohlo vzniknout. Naproti tomu celá série sedmi bodnořezných ran, které byly povrchní, dalo by se tam usuzovat, že neměl útočník dostatek prostoru, aby vyvinul dost energie na to, aby špička nástroje pronikla do hlubších struktur těla. Veškerá intenzita jednotlivých bodných ran byla dána prostorovými poměry útočníka sedícího v kabině osobního auta, rovněž to bylo dáno

distancí mezi útočníkem a obětí. Byl tam rozdíl mezi těmi sedmi povrchními ranami a tou nejzávažnější ranou. Těch sedm povrchních vzniklo s největší pravděpodobností v první fázi, kdy byli nalepeni na sebe natěsno a útočník neměl dost prostoru, aby mohl ten švih a razanci vyvinout. Rána poslední, smrtelná, vznikla jako poslední, kdy došlo k oddálení těch dvou osob a útočník měl tolik prostoru, že razance švihu byla dostatečná na průnik čepele do hlubokých struktur hrudníku.

K dotazu, zda i na tento úder sedí naše tvrzení o nahodilých ranách dýkou uvádím, že jsme to posuzovali jako sérii poranění, tato vznikla patrně ve velmi krátkém časovém intervalu, kdy útočník pravděpodobně v psychickém rozrušení bodal a zasazoval jednotlivé údery s největší pravděpodobností bez nějakého rozmýšlení, nebyly cílené. Jen ta lokalita svědčí pro to, že šlo o spíše náhodná místa podle toho, jak zrovna prostorové podmínky mu dovozovaly s horní končetinou pohybovat a zasazovat ty údery. To se týká, myslím, i té nejzávažnější rány, tam asi nebyl dostatek času, aby on oddělil sérii 7 ran od další cílené, to byla série rychle za sebou jdoucích ran a jen ta hloubka a závažnost poranění byla dána prostorovými podmínkami a poměry útočníka, jak mohl volně pohybovat rukou.

K dotazu, zda mohla ta nejzávažnější rána vzniknout tak, že by pošk. nalehl na dýku uvádím, že teoreticky bychom to mohli připustit v případě, že by končetina, resp. zraňující nástroj, byl pevně fixován o pevnou podložku, která by neuhnula při nalehnutí těla poškozeného na hrot dýky. Ta by musela být pevně fixována k pevné podložce. Nedošlo by k takovému průniku čepele se zasažením tak hlubokých struktur hrudních orgánů při nefixované končetině a nefixovaném zraňujícím nástroji. Např. ta ruka držící nůž by byla opřena o pevnou nepoddajnou podložku, např. o zeď, sloup. Možná i stehno by tuto podmínku splňovalo. Mohlo by splňovat.

K dotazu KSZ znalec uvádí:

obžalovaný se hájí, že byl napadán údery pěstmi ze strany poškozeného, jestliže jsem říkal, že drobnější zranění byla způsobena tak, že obž neměl prostorovou možnost zasadit razantnější rány, k dotazu zda to platí i o poškozeném. Zda mu bránily v zasazení razantnějších ran také ty prostorové podmínky, zda měl možnost se rozmáchnout v autě, uvádím, že ta biomechanika možnosti pohybu útočníka - poškozeného, ten měl jiné prostorové podmínky a možnosti toho rozmachu, kdy zasazoval údery, než obviněný, který seděl v autě, s výrazně omezenou možností pohybovat se. Poškozený stál mimo auto, měl poměrně velký prostor z před auta dovnitř do kabiny zasazovat údery. Pokud byl celou horní částí těla uvnitř, to už v té další fázi, když už se natlačil, tam se už možná také zmenšily ty prostorové poměry a razance úderů nemusely být tak velké. Ale to poranění, které jsme měli možnost vidět na fotografii, a je dokumentováno ve zdravotnické dokumentaci, muselo vzniknout za podmínek, kdy ta razance byla poměrně velká a nevím, jestli vznikla jako první, kdy ještě útočník nebyl úplně natlačený v té kabině. Potom, když už byl a byli na sebe natlačeni v prostoru před volantem, tam také neměl dost prostoru na velmi razantní

úder. Pokud by tam byly razantní úder, v autě uvnitř, mohla by obžalovanému vzniknout nějaká drobná pohmoždění, která se ani nemusela navenek projevit, třeba jen v podobě zarudnutí nebo hematomu nebo oděrek, to by musela být ruka útočnicka ozbrojena např. boxerem. Ale holou neozbrojenou rukou za těchto podmínek on mohl udělat poranění, ale nemuselo být zjevné ani při vyšetření v ambulanci. Jediné zjevné poranění byl ten hematom v oblasti levého oka, to pravděpodobně vzniklo jako první, kdy byl před autem a mohl razantně zasadit úder do obličeje.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce znalec uvádí:

pošk. byl člověk robustní, mohutný, měřil 190 cm, hmotnost 120 kg. Měl vyvinutou muskulaturu velmi dobře. K dotazu, jaký účinek měly rány od takto fyzicky vybaveného člověka, když jsou vedeny na hlavu a krk obžalovaného, uvádím, že záleží na intenzitě, poranění mohou být ve velké škále, co do charakteru a rozsahu. Je jedno, jestli je útočnick mohutný nebo malý. K dotazu, za podobných podmínek jaká nejzávažnější zranění mohl poškozený obžalovanému způsobit uvádím, že způsobil to, co způsobil, to máme objektivizováno. Záleží na to, kam ta rána mohla dopadnout jinam, mohlo dojít ke zlomení nosních kůstek, poškození oka, kdyby kloub ruky dopadl na oční kouli. Pokud by se razance rány zvyšovala, bude se navyšovat i charakter a závažnost poranění. Ve volném prostoru dobře stavěný útočnick, sportovec, může jednou ranou způsobit i smrtelné poranění. Nemohu vyloučit poranění vazů krční páteře, mohlo by k tomu dojít.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

Znalec zašle vyúčtování znalečného písemně.

Znalec Ing. Z M - totožnost dle OP 101227324 a dále průkazu
znalce KS Brno Spr 213/2007, poučen
dle § 105, 106, 107 tr. ř. uvádí.

Poučení jsem rozuměl. odvolávám se na písemné zpracování a měnit závěry nechci.

K dotazu předsedy senátu znalec uvádí:

jsem znalec z oboru kriminalistika, sebeobrana. Jsem na Univerzitě Tomáše Bati na Ústavu elektroniky a měření. Tento ústav, katedra, vyučuje studenty studijního programu bezpečnostní systémy a management, jehož součástí jsou věci pro průmysl komerční bezpečnosti. Tedy to jsou elektronické části od kamer, přes různé hlídací systémy apod. vč. části fyzické obrany. Mne univerzita pozvala, abych vyučoval předmět speciální tělesná příprava, který se zabývá právě průmyslem komerční bezpečnosti z hlediska fyzické obrany, ten učím na univerzitě. To je ale určité

vyvrcholení určité části těchto věcí. Co se týče znalostí sebeobranu, jak je uvedeno v posudku, tato souvisí s bojovými sporty a uměními jen nepatrně, tyto sporty a umění může člověk nebo pracovník, který se zabývá sebeobranou, případně profesní obranou, využít jen z 5 možná 10%. To aby nebyly otázky typu, ten člověk dělal karate, tak uměl dobře sebeobranu. To není tak možné. Sebeobraně se věnuji více jak 30 let profesně, vyučuji dlouho civilní část veřejnosti, některé věci státní, osobní strážce apod. Vyučuji je také k použití zbraní, střelných i chladných. Absolvoval jsem i spoustu kurzů mezinárodní úrovně i v zahraničí, pro boj se zbraněmi i beze zbraně. Praxe sama o sobě vypovídá za to, že se věci věnuji, a na základě toho mi bylo navrženo, abych se stal znalcem pro KS. Do mého spektra specializace patří i jiná sebeobrana než za použití střelné zbraně.

Znalec přednáší závěry znal. posudku shodně jako na č.l. 282-305 (*současně názorně předvádí, s tím, že si sedá na lavici pro veřejnost*).

K dotazu předsedy senátu znalec uvádí:
podle výpovědi a rekonstrukce měl obž. uloženou dýku v levé části sedadla, u levé ruky. Tedy z hlediska sebeobranného nevhodně, kdyby měl dýku použít v sebeobraně, měl by ji uloženou jinde. K dotazu, jak se obžalovaný při útoku dostal k dýce, uvádím, že protože útok má své fáze, jak bylo uvedeno v protokolu, pokud útok nastal, otevřely se dveře, dostal ránu, mohl se oddálit a pak si podat nůž (*znalec předvádí názorně*). Opěrka mu neumožnila uhnout na druhé sedadlo, snadno musel na dýku dosáhnout.

K dotazu, když dostane ránu pěstí, proč sahá pod sedadlo pro dýku a nekryje se oběma rukama uvádím, že to nelze vyloučit, že tam tu ruku měl nebo ne, ale on se mohl bránit jednou rukou a druhou rukou sáhnout pro dýku. (*předvádí*)

Co se týče časového snímku, jak to bylo, o tom lze spekulovat, v tom jsem ty výpočty udělal. Nevíme přesně, v kterém zlomku sekundy se co dělo, těžko to namodulovat, buď tam vznikla časová rezerva, což mohla a hlavně to vidím v té první části, když se otevřely dveře, byl proveden jeden nebo dva útoky, mohlo dojít k odklonu, ke krytí, mohl se zase zpět vrátit. Ten časový úsek prvních dvou, tří sekund lze těžko popsat, co se stalo, protože ani ve výpovědi to nebylo zmíněno. Já jsem vypočítal, kolik mohlo být úderů, ale nelze říct, jestli to bylo v první sekundě apod. Bylo to v pásmu času, který se pohyboval kolem deseti....Co sekunda to rána, to jsem uvedl, jen aby ty rány měly jakýsi smysl, i člověk, který útočí, se snaží o zásah, proto tam byla korekce. Aby on se snažil dosáhnout toho, co chce, tedy musel regulovat své rány, nemohl přijít a začít intenzivně mlátit rukama. Proto jsem došel k počtu, který tam je.

Dotaz předsedy senátu:
jak jste k tomu počtu došel, jak můžete vyloučit to, že nebyla jen jedna rána, nebo 5? Má tento závěr oporu v následku, ve zraněních zjištěných na těle obžalovaného?

K tomu znalec uvádí:

Následek tam není, není zjištěn. Vycházel jsem z časového prostoru, který byl, ať už na základě výpovědí svědků nebo rekonstrukce, u které jsme byli, tam vznikl. Co se za tu dobu mohlo stát. Není zřejmé, jestli ta rána na tváři mohla být první, druhá, třetí, hematom, nejsem na to odborník, se mohl projevit i jindy a při jiné ráně než té první. Spočítal jsem jen, kolik ran a jak by smysluplně, v obvyklých situacích, nebo v situacích, které by se tomu mohly podobat, kolik takových ran se zpravidla rozdává a jak to asi vypadá. To je teoretická možnost, hypotéza. Ale vychází z praktických zkušeností. Ale, nemá oporu ve zraněních obžalovaného, to ne, protože to zranění, které utrpěl obž., bylo definováno jako jedno, i když znalec se vyjádřil, že ty ostatní nemusely být vidět.

Dotaz předsedy senátu:

ale vy píšete o velké intenzitě, že tam padlo 20 ran třeba, velkou intenzitou. Proto se ptám, kde jste vzal 20 ran velkou intenzitou?

K tomu znalec uvádí:

vycházel jsem z časového snímku, kolik na to bylo času, alespoň co se dalo relativně prokázat, co se mohlo dít. Kdyby tam nedělali nic, kdyby došlo k jedné ráně a pak pošk. byl jen v autě, nevidím smysluplnost tohoto počínání. Proč by po jednom útoku byl do pasu v autě a nic se nedělo. Proto jsem předpokládal, že tam docházelo dál k útoku.

K dotazům předsedy senátu znalec uvádí:

Dělal jsem bojový sport jiu-jitsu a karate, jako hlavní, dělal jsem to 25 let. Dosáhl jsem mistrovské stupně v obou sportech. Osoba na fotkách v posudku nejsem já. Ta osoba ruce drží jakožto osoba netrénovaná.

K dotazu KSZ znalec uvádí:

co je předpoklad a hypotéza a co vychází z dokazování, které bylo ve věci provedeno, uvádím, že abychom mohli dojít k nějakému závěru, který by byl kvalifikovaný, musí vždy část vycházet z toho, co bylo zjištěno a na základě zjištění, ať už analýzy nebo syntézy dojít k nějakému závěru, kde musí být předtím jakási hypotéza, co se mohlo stát. Kdybych to měl říct přesně, při rekonstrukci byla zjištěna doba, po kterou útok trval. Bylo zjištěno, jak tam ty osoby byly, jaká byla použita zbraň, v jakých byli pozicích apod. Na základě toho lze dovodit, jak ta situace vypadala s tím rozdílem, že hypotéze v tomto případě byl například počet úderů útočником. To hlavně, ostatní má jakousi oporu zjištění.

Dotaz KSZ:

K té poslední ráně, kdy na rozdíl od znalce ze soudního lékařství říkáte, že vznikla za součinnosti poškozeného, který musel v té době útočit, tedy udeřit obžalovaného a pohnout se zároveň dopředu.

Znalec uvádí:

udeřit ho nemusel, stačilo, aby se o zásah snažil a pohyboval se vpřed, ta rána nemusela dopadnout, šlo o to, jestli se to tělo pohybovalo dopředu nebo nikoli. K dotazu, jak to koresponduje se závěrem znalce z oboru soudní lékařství, že ta rána mohla vzniknout pouze pokud byla ta ruka s nožem pevně fixovaná uvádím, že i to je možné. Bylo tu několik návrhů, jeden z nich byl třeba i na stehno, klidně mohlo být i takto (*ukazuje*) o hrudník, i o ruku. Takže je několik variant, jak mohla být spolehlivě fixována. Jinou možnost vyloučit nelze, ale je pravděpodobná také.

Dotaz KSZ:

Z čeho dovozujete, že H měl dostatečně velký prostor pro rozmach, když zároveň tvrdíte, že stejně velký prostor pro rozmach neměl obžalovaný.

Znalec uvádí:

ano, protože on měl v ruce dýku, jeho cílová část byla tady (*ukazuje*) a mohl se pohybovat takto. Ale poškozený mohl útočit přímo, to je jiná dráha. Jako u každého znal. posudku nelze vyloučit jinou variantu. Na základě zjištění, které bylo, já jsem uvedl pravděpodobnost, která mi připadá z hlediska zjištění i z hlediska pravděpodobného pravděpodobná. Varianta s oporou dýky je také možná, nelze vyloučit, mohla se také stát. Vzhledem k tomu, že nevzniklo žádné zranění, které by svědčilo o obraně poškozeného, myslím si, že to bylo za doby toho útoku.

Dotaz KSZ:

Můžete vyloučit, že pro obranu například nesvědčí ty bodnořezné rány na předloktí poškozeného?

Znalec uvádí:

je to právě předloktí, v tom případě, pokud bychom byli v automobilu, tu dýku měl v levé ruce, mohl s ní pohybovat někde v tomto rozsahu (*převádí*). Pravé předloktí je tu, z toho důvodu jsem usoudil, že nemohlo jít o obranný pohyb. Na obr. 22 je vidět, jak taková jednoduchá obrana vypadá a je tam vidět i kde v té době vy se nacházelo pravé předloktí.

Zmocněnkyně pošk. bez dotazů.

K dotazu obhájce znalec uvádí:

k dotazu, jaké další varianty připadají v úvahu, uvádím, že si nedovedu nějaký smysluplný jiný způsob představit. V tom případě by se lišil úhel vpichu. Co se týče varianty, která je prezentována ve znaleckém posudku z oboru soudního lékařství, o této variantě jsem neuvažoval z několika důvodů. Zaprvé nebylo nikde svědky zmíněno, že by se něco takového stalo, že by pošk. byl vytažen z auta a ještě by pokračoval nějaký útok. Nebo se víceméně zvětšila vzdálenost natolik. Kdyby se zvětšila vzdálenost

natolik, aby mohl protáhnout celou ruku dozadu, to by musel koordinovat ten pohyb hlavně v zápěstí, pak by musel být z větší části z auta venku a pak by v rozporu s tím byl jiný úhel vpichu.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. bez dotazů a připomínek.

K dotazu předsedy senátu obžalovaný a státní zástupkyně shodně uvádějí, že souhlasí se čtením výpovědi sv. S L.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 211 odst. 1 čtena výpověď sv. S L na č.l. 128-130.

Obžalovaný dotázán dle § 214 tr.ř. uvádí:
to není pravda, naložil jsem ji, chtěla jet na Neředínskou ul., byla podnapilá. Na místo jsme dojeli, když jsem přijel na Nemedínskou, tak jsem jel krokem, aby mi řekla, kde chce zastavit. Přejel jsem to o asi 5 m, ona mi řekla, že bydlí u nějakého auta, tak jsem se otočil, zastavil, vyjel jsem účet z tiskárny, ona mi dala 500,- Kč, vrátil jsem jí nazpět a ona vystoupila. Zlobila se, že jsem ten dům přejel, že jsem nezastavil přesně na místě, kde chtěla. O žádné hádky nešlo. K nějakému tahání za ruku nebo nadávání z mé strany nedošlo. Svědkyně následně několikrát volala na dispečink a chtěla, abych se jí omluvil.

K dotazu předsedy senátu k důkazním návrhům obhájce uvádí:
setrváváme na vyloučení dvou svědků, které jsme avizovali písemně.

KSZ, zmocněnkyně pošk. nemají další důkazní návrhy.

Po tiché poradě senátu bez přerušení jednání vyhlášeno **u s n e s e n í** podle § 216/1 tr. řádu nebudou další důkazy prováděny.

Bylo uděleno slovo k závěrečným návrhům.

KSZ uvádí:

podle mého názoru oproti přípr. řízení v této věci, co se týče dokazování, nedošlo ke změnám. Všichni svědci vypovídali shodně jako v přípravném řízení, jejich výpovědi se nelišily, k závěrům znalců je situace totožná a za této situace mám zato, že dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu. V této věci není takový problém zjistit, co se na místě stalo, jako spíše je to otázka hodnocení právního, tedy zda obž. jednal v nutné obraně nebo meze této nutné obrany překročil. Podle mého názoru v daném případě ty meze nutné obrany obžalovaný překročil. Pokud mohu říci, byli poškozený i obžalovaný jeden za 18 a druhý bez dvou za 20. Oba byli osobami, které mají zkušenost, co se týče minulosti, s tím, že se dostali do fyzických konfliktů s jinými osobami, oba byli odsouzeni za násilnou trestnou činnost vůči jiným osobám. Oba nebyli na tom fyzicky nijak špatně, ani pošk. ani obž. Pošk. H byl v minulosti odsouzen

pro ublížení na zdraví, byl oznamován pro řadu přestupků, které se týkaly napadení jiných fyzických osob, jednalo se osobu, která se chovala vůči jiným osobám agresivně. Totéž platí o obžalovaném. Obžalovaný celkem byl 3x odsouzen za násilnou tr. činnost vůči jiným osobám, kdy kvalifikace jednání gradovala, kdy od rvačky se propracoval k pokusu těžké újmy na zdraví. Rovněž tak nebyl osobou, která by neměla další fyzické konflikty s jinými osobami, svědčí o tom mj. oznámení o předstupku z r. 2005, kdy obž. napadl také jiného taxikáře, mimochodem naprosto shodným způsobem, jako byl napaden v této trestní věci on ze strany pošk. Ha. Nejednalo se tedy ani pro jednoho o žádnou situaci, která by pro ně byla z psychologického hlediska nová, s těmito konflikty oba měli bohaté zkušenosti. Není pochyb o tom, že v první fázi konfliktu byl útočníkem H. To nikdo nezpochybňuje, H se choval celý večer agresivně, napadal jiné osoby, nadával jim. Je pravda, že obž. nezavdal prvotní příčinu k tomu, aby byl Hem napaden, není to zpochybněno. Není pochyb, že H zastavil auto obžalovaného, otevřel dveře auta, H mu vrazil ránu pěstí, po které obž. utrpěl zranění, kdy byl zjištěn hematoma. Co se dělo v autě dál, o tom může vypovídat pouze obžalovaný, protože do auta nikdo ze svědků neviděl. Nikdo neviděl, co se v autě děje, jak konflikt probíhá, oni pouze dovozovali, že mělo docházet k dalšímu útoku ze strany pošk. Ha, a to z pohybu ramen. Zdůrazňuji, že se za této situace nedomnívám, že by to byla tak vyhrocená situace z psychologického hlediska, kdy znalci neshledali, že by se obžalovaný v době toho jednání nacházel v rozrušení psychického rázu, že by byly ovlivněny jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti. Znalci jednoznačně uvedli, že obž. je normální a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti v době, kdy došlo k jednání, byly naprosto zachovány. Situace nijak nová pro oba, obž. přesto používá ke své obraně dýku, která je součástí spis. materiálu. Z vyjádření znalce i z pohledu na nástroj je zřejmé, že jde o masivní oboustranně broušenou dýku, délky 17 cm, je to nástroj způsobit někomu závažná zranění. Tímto nástrojem se obžalovaný začíná bránit. Lze zde souhlasit s tím, že obrana nemohla být intenzívní, protože obž. i pošk. byli k sobě velmi blízko, stísněný prostor vozu neumožňoval razantnější rány, proto vznikla jen bodnořezná poranění, těch prvních sedm, která nejsou závažná. Ale troufám si tvrdit, že ani ty rány vedené ze strany pošk. Ha nemohly být ze stejného důvodu nijak razantní, což se projevilo to v tom, že obžalovanému další zranění způsobena nebyla, kromě první rány do obličeje, která byla vedena ještě z vně auta. Pokud by útok měl být tak masivní a razantní, a je zde poukazováno na to, že H nebyl také žádný drobeček, pak by nepochybně u obž. byla nalezena další zranění. Rozhodující je ta poslední rána, která byla smrtelná, a musela být dána poškozenému jako poslední. Je tvrzeno ze strany znalce M, že to muselo být za jiných okolností než jak uvedli znalci z oboru soudního lékařství. Nesouhlasím s těmito závěry, když velká část posudku je hypotetická. Zde znalec vychází z předpokladů, kolik bylo ran, jak měly být vedeny, ale nic takového z provedeného dokazování zjištěno nebylo. Znalci z oboru soudního lékařství, kteří byli přítomni rekonstrukci, kde obž. ukazoval, jak to mělo proběhnout, jak měly být vedeny útoky ze str. poškozeného a jak byla vedena jeho obrana. Zde poukazují na to, že jediný objektivní závěr, který byl učiněn znalci, je ten, že rána poslední byla zasazována v okamžiku, kdy pošk. ustupoval z auta nebo, což je pravděpodobnější, byl vytahován

z auta manželkou a dalšími dvěma osobami. Je to svědecky doloženo. Za této situace byla zasazena velmi razantní rána, musela být vedena s mohutným rozmachem, protože pokud uvážíme, které partie těla byly u pošk. zasaženy, kdy dokonce došlo k protěti žebra a k tomu je třeba skutečně vyvinout maximální intenzitu, tak to rozhodně nebyla rána, která by svědčila o nějaké obraně ze strany obžalovaného.

S ohledem na všechny okolnosti, na to, že to nebyla nová situace ani u jednoho, na to, že byli rovnocennými partnery, co se týče fyzického konfliktu, se domnívám, že v daném případě došlo k překročení mezí nutné obrany a mělo by být jednání obž. kvalifikováno jako tr. čin vraždy dle § 219/1 tr.zák. Zdůrazňuji, že co se týče jejich profesního zaměření, i zde je třeba zdůraznit, že obžalovaný je voják z povolání, pošk. H byl bývalý policista, tedy oba sloužili u ozbrojených sborů, oba měli s takovými věcmi zkušenosti. Za této situace mám zato, že by měl být obž. uznán vinným ve smyslu obžaloby. Co se týče trestu, zde navrhuji trest uložit při samé spodní hranici zák. tr. sazby, neboť je zde třeba zhodnotit i to, že v daném případě se jedná o vybočení z mezí nutné obrany. A pro výkon trestu by měl být obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Zmocněnkyně pošk. uvádí:

vzhledem k tomu, že jsem zástupce poškozených, nenáleží mi hodnotit vinu, či navrhopvat trest. Připojuji se k návrhu státní zástupkyně s tím, že navrhuji, aby v případě, že obžalovaný bude uznán vinným, a já mám zato, že veškeré důkazní materiály jsou k tomu dispozici, předpokládám tedy, že soud vyřkne vinu i trest a v odsuzujícím rozsudku aby byla všem pošk. přiznána náhrada škody, jak ji uplatnili u hlavního líčení.

Obhájce předkládá písemné vyhotovení závěr. řeči k založení do spisu a dále tuto přednáší ústně.

Obžalovaný uvádí:

já jsem nikomu nedal podnět, aby mne napadl. V ten den jsem byl několikrát, který byl napaden. Nedal mi nikdo na výběr, nikdo mi neoznámil, že budu napaden, nemohl jsem si zvolit lepší druh obrany, jen jsem se bránil určitými prostředky. Nikdo po mně nemůže chtít, abych se nechal mlátit, zraňovat, nebo aby mi bylo ubližováno. Já jsem se pouze bránil v dané situaci. Využil jsem všechny možnosti, abych se tomu vyhnul, neměl jsem jak. Nevidím důvod, proč mne státní zástupkyně srovnává s Hem, který na setkání chodil a mlátil lidi. Venku před autem stáli čtyři lidi a báli se ho a nedokázali zakročit. Raději se schovali do auta. I ve čtyřech lidech se ho báli, já sedící v autě, jak to vyznívá, jsem lump, který chudáka napadl a ubodal. Z Ha šel strach. Hodně skutků policie nevyšetřila. Kdyby pracovala, jak má, nemuselo by k hodně věcem dojít. Stalo se, že šel, praštil řidiče a šel dál. Policie nezasahovala. Na kamerách se taky nikdy nic neobjevilo. Vždy ve spojení s Hem se to zametlo pod koberec, nikde se to neobjevilo. Těch lidí, kteří byli napadeni, bylo daleko víc, ale ani to nehlásili. Já jsem neměl čas chodit po hospodách, flákat se, neměl jsem na takové aktivity čas. Nebo aby se mne

někdo bál. Snažil jsem se si své odjezdit a šel jsem domů, nepotuloval jsem se po hospodách.

Vyhlášeno **u s n e s e n í** hl. líčení se přerušuje za účelem oddělené porady senátu do 13.00 hod.

Ve 13.00 hod. pokračováno v přerušném hl.líčení.

Po oddělené poradě senátu vyhlásil předseda senátu

R O Z S U D E K

Obžalovaný

Pavel P l i s k a ,

nar. 22.7.1973, voják Armády ČR, trvale bytem Olomouc-Neředín, Politických vězňů 359/2, fakticky bytem Skrbeň, Zahradní 21, t.č. ve Vazební věznici v Olomouci,

j e v i n e n , ž e

dne 21.1.2009 kolem 23.20 hod. v Olomouci, na ul. Pavelčákova, poté co byl podnapilým poškozeným R Hem napaden ve svém osobním motorovém vozidle zn. Škoda Octavia RZ 1M8 20-61 úderem pěstí do obličeje a následně napadán údery rukama, opakovaně bodl dýkou, kterou vozil ve vozidle, o délce čepele 17 cm, poškozeného Romana Ha, nar. 4.11.1971, do oblasti hlavy, hrudníku a horních končetin a způsobil mu tak povrchní řeznou ránu v místě pravé krajiny temenní v délce 11 cm; dvě povrchní bodnořezné rány lokalizované v místě pravé krajiny nadklíčkové postihující kůži a podkoží; dvě povrchní bodnořezné rány lokalizované na hřbetní straně pravého předloktí, postihující kůži a podkoží; povrchní bodnořeznou ránu na vnitřní straně pravého předloktí postihující kůži a podkoží; bodnořeznou ránu na přední stěně hrudní těsně nad dolním okrajem kosti hrudní, postihující kůži, podkoží, mečovitý výběžek kosti hrudní, pronikající do dutiny hrudní a postihující povrchní vrstvy

měkkých tkání dolního mezihrudí a poté, co byl poškozený tažen dalšími osobami z prostoru auta, mu způsobil bodnořeznou ránu na přední stěně hrudní s bodným kanálem o délce 15 cm pronikající kůží, podkožím, velkým prsním svalem, chrupavčitou částí 2. žebra a druhým mezižebním prostorem do levé pohrudniční dutiny, zasahující přední stěnu osrdečnickového vaku a přední stěnu vzestupné části oblouku hrudní srdečnice, kdy obžalovaný s ohledem na užitý nástroj a na razanci, s jakou byl útok veden, musel být srozuměn s tím, že takovýmto násilím může způsobit poškozenému smrt, přičemž poškozený Roman H tomuto utrpenému zranění na místě podlehl v důsledku zakrvácení do dutiny hrudní vzniklé po bodnořezné ráně hrudníku s postižením hrudní srdečnice,

t e d y : jiného úmyslně usmrtil

č í m ž s p á c h a l

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zákona,

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 219 odst. 1 tr. zákona, za použití § 40 odst. 1 tr. zákona, k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) roků.**

Podle § 39a odst. 3 tr. zákona se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozeným:

- Zd pojišťovně , škodu ve výši 2.769,- Kč,
- pojišťovně, a.s., , škodu ve výši 58.768,- Kč,
- ŽHové, nar. 1.12.1976, trvale bytem , škodu ve výši 58.176,- Kč

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená H Hová, nar. odkazuje se zbytkem

jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození Š Hová, n M Hová, nar. M H, nar. a David H, odkazují s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Po stručném odůvodnění a po poučení o opravných prostředcích strany uvádějí:
obžalovaný: podávám si odvolání
KSZ: ponechávám si lhůtu
zmocněnkyně pošk.: ponechávám si lhůtu

Hl. líčení skončeno ve 13.35 hod.

Protokol byl vyhotoven na základě zvukového záznamu a pořízen dne 2.12.2009

Protokolující úřednice:

Předseda senátu: